

עפ"ת 61391/03/15 - עלי שטרן נגד מדינת ישראל

בתי המשפט

עפ"ת 61391-03-15
13 יולי 2015

בית משפט מחוזי באר שבע

לפני: כבוד השופט טלי חיימוביץ
בעבירות: עלי שטרן באמצעות ב"כ - עו"ד דוד גולן

המעורערת

נ ג ד

מדינת ישראל באמצעות ב"כ - עו"ד דרור שטורק מפמ"ד

המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דין של בית משפט השלום לטעבורה באשדוד (כב' השופט שורץ) בתיק ת.ד. 7867-10-13, מיום 4.3.15, לפיו הורישה המעורערת על פי הودאתה בעבירות לפי סעיפים 62 (2) ו- 38(3) לפקודת התעבורה ולפי תקנות 22(ב)(2) ו- 67(א) לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, בתאריך 29.5.13, פגעה המעורערת ברכבה בהולכת רجل שחצתה את הכביש מעבר ח齐יה, וגרמה לה חבלות בדמות שבר בירך ימין, ושבר ספירלי בירך וביבר שמאלו. הנגעת נזקקה לניתוח שחזור פתוח וקבוע, ולאחריו אושפזה במוסד שיקומי.

בבית המשפט קמא גזר על המעורערת עונשים של 11 חודשים פסילה בפועל, 120 שעות של"צ, קנס, התchingות ופסילה על תנאי.

במסגרת השיקולים לעניין העונש, קבע בית המשפט קמא, כי מדובר ברשលנות ברף הבינוני, ובנסיבותaira שאף הן ברף הבינוני. לפיכך, מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הבינוני. בית המשפט קמא קבע מתחם עונש הולם בין 24-3 חודשים פסילה.

ברף על המתחם, שקל בית המשפט קמא את עבירה התעבוריית הקל מאד של המעורערת, ואת הتسويיר החיווי שהוגש על ידי שירות המבחן, לפיו המעורערת לוקחת אחריות מלאה על ביצוע העבירות, היא חשה אשמה ובועה, והפגש עם מערכת האכיפה מהוות עבורה אלמנט מרתייע.

על כן התרשם שירות המבחן כי הסיכון הנשקי ממנה מזער. שירות המבחן אף הכין למעורערת תוכנית של"צ.

ב"כ המעורערת מלון על חומרת העונש, וטעון כי גם אם אין חORG מתחם העונש ההולם, הוא סוטה סטיה ממשמעותית

עמוד 1

מעונש המינימום, ולא היה מקום לעשות כן, נוכח מאפייניה החיוביים של המערערת. נטען, כי מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בית המשפט כאמור, אינו מתייחס לנسبותה המיוחדות של העבירה, והמתחם הרואי נע בין שלושה חודשים פסילה עד אחד עשרה חודשים. נטען, כי בית המשפט כאמור לא ביע בחשבו את נسبותיו המיוחדות של המקירה, דהיינו חבלות שאין חמורות, ונsegת שהיא כמעט ללא עבר תעבורתי, וنسبותיה האישיות מיוחדות בהיותה זקוקה לרישון הנגינה על מנת להסייע את בנה חולה אסתטמה לטיפולים שונים.

עוד נטען, כי ענישה כה מחמירה מרפה את ידיהם של נאשמים שambilים להגעה להסדר טיעון תחת ניהול הוכחות.

ב"כ המערערת הוסיף וטען, כי במסגרת הסדר הטיעון הסכימה המערערת לבצע של"צ, על מנת להפחית את עונש הפסילה. בסופו של יום בית המשפט גזר את דינה של המערערת מבלי שהוסיף רכיב של של"צ, אלא רק לאחר מתן גזר הדין, ומשכך, יש סיכוי שכאשר איין בין רכיבי הענישה השונים, לא זכר כי הסדר הטיעון כולל עונש של של"צ וכן יש להפחית מעט ברכיב הפסילה.

ב"כ המערערת צירף פסיקה בנסיבות דומות, בה נגזר עונשם של נאשמים ללא יותר משישה חודשים פסילה בעבירות זהות ובפציעות לא פחות חמורות.

ב"כ המשיבה מתנגד לקבלת הערעור, ועוטר להשאיר את פסק דיןו של בית המשפט כאמור, על כנו, מנימוקיו. לטענתו, הפצעה החמורה בנסיבות מצדיקה את העונש שהושת אשר אינם חריג מהrecht המקובל, והוא בוודאי אינם מצדיק התערבות של ערכת הערעור.

העונש נגזר לאחר שהצדדים הגיעו להסדר טיעון. אמנם רכיב הפסילה לא הוסכם אלא רק רכיב של"צ, אולם התביעה טענה לפסילה ארוכה ומשמעותית גם בשלב הטיעונים לעונש.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים, החלמתי לקבל את הערעור בחלוקתו.

מתחם העונש ההולם שקבע בית המשפט כאמור, נכון בעיני, וגם הרף על המתחם לא חריג מהסביר.

אלא שאינו יכול להתעלם מהעובדה שנוסף רכיב ענישה של של"צ, ובכך למעשה הופר האיזון בין יתר הרכיבים, באופן שעתה עונש הפסילה שהוא סביר, בעומדו לבדו, מעט חמוץ. זאת גם נוכח ההחלטה שהוצגה בפני, לפיה, בנסיבות דומות נגזרו גם עונשים של 6 חודשים פסילה.

על כן, מצאתי לנכון להתערב בגורם הדין, ולהפחית מעונש הפסילה, ולהעמידו על 8.5 חודשים.

יתר הרכיבים ישארו על כנו.

ניתן והודע היום, כ"ז תמוז תשע"ה, 13 ביולי 2015, בהעדר הצדדים.